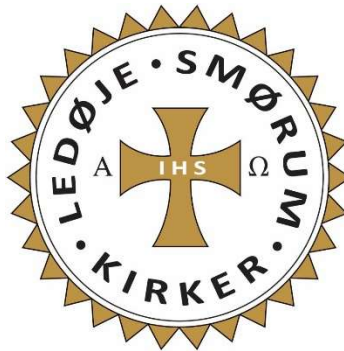

Ledøje Kirke

Forsøgsordning

**Rapport vedrørende
forsøgsordning i Ledøje Kirke**

Indhold

Indledning - Forsøgsordning Ledøje Kirke	4
Baggrunden for rapporten	4
Ledøje-Smørum Pastorat.....	4
Baggrund for forsøgsordningen.....	4
Grundpillerne i forsøget	5
Omstillingsparathed	5
Genkendelighed	6
Liturgi	6
Reklame	6
Forudsætning for et retvisende resultat	6
Overvejelser i forbindelse med udarbejdelse af liturgien	7
Liturgien	7
Messeklæder.....	7
Liturgiens led.....	8
Kyrie-Gloria.....	8
Kollekter	9
Trosbekendelsen	9
Læsningerne ved Højmessens - Evangelie (og epistellæsning)	9
Ordets tjeneste	9
Evangelium og prædiken	9
Kirkebøn	9
Meddelelser/Bekendtgørelser	10
Syndsbekendelse og absolution.....	10
Nadveren.....	10
Delkonklusion omkring liturgien	10
Reklame	11
Hvad virkede ikke!	11
Lejlighedskor	12
Prædikenværksted	12
Hvad virkede!	12
Genkendeligheden	12
Liturgien.....	12
Liturgihæftet	13
To præster – af og til.....	13
Hvem er kirkegængerne i Ledøje Kirke	13

Indledning - Forsøgsordning Ledøje Kirke

Baggrunden for rapporten

Denne rapport beskriver baggrunde, arbejdet og resultatet af den forsøgsordning, der siden 1. søndag i advent 2022 er blevet afviklet i Ledøje Kirke i Ledøje-Smørum Pastorat.

Vi har i skrivende stund (1. juli 2024) ved søndagens højmesse en gennemsnitlig kirkegang på 20 kirkegængere. Kriteriet for om forsøget blev en succes, blev forud for forsøgets begyndelse, defineret som værende otte til ti kirkegængere ved hver højmesse. Forsøgsordningen har været en succes, der langt overstiger de forhåbninger, vi havde til resultat.

Forsøget har vist, at det er muligt at løfte kirkegangstallet i en kirke, man nær havde opgivet og stadig have Kristus i centrum.

I det følgende vil baggrunden for forsøget, samt overvejelserne omkring det praktiske og udførelsen og resultatet, bliver gennemgået.

Ledøje-Smørum Pastorat

Ledøje-Smørum Pastorat, Frederikssund Provsti, består af de to landsbyer Ledøje og Smørumovre samt forstaden Smørumnedre. Der er to kirker i pastoratet beliggende i henholdsvis Ledøje og Smørumovre. Der er 8.917 folkekirkemedlemmer i pastoratet, fordelt på 8.164 i Smørumovre og - nedre og 753 i Ledøje.

Pastoratet betjenes af en præstebemanding på 350%, fordelt på fire præster (tre fuldtid og en deltid). Der fejres højmesse i begge kirker kl. 10.30 hver søndag.

Baggrund for forsøgsordningen

Ledøje Kirke har gennem en lang årrække haft udfordringer med et lavt antal kirkegængere ved højmesserne. Man har forsøgt at ændre tendensen ved blandt andet månedlige eftermiddags-gudstjenester og i en forsøgsperiode i 2021-2022 forsøgt at flytte gudstjenestetidspunktet fra 10.30 til kl. 9.00, men uden virkning.

Udover et naturligt fald i kernemenigheden som følge af alder, førte den manglende succes ved ovenstående tiltag, og i særlig grad sammenfaldet af ændringen af gudstjenestetidspunktet og corona-pandemien, sidste år til en situation, hvor kirken gentagne gange oplevede højmesser med to til fem kirkegængere og tilmed nogle tilfælde af messefald.

Den ringe kirkegang førte til drøftelser i menighedsrådet om den fremtidige brug af Ledøje Kirke; skulle den eksempelvis benyttes som lejligheds- eller eventkirke, forbeholdt arrangementer i kirkeligt regi som koncerter.

Sognepræsterne Mads Weng og Brian K. Schönberg foreslog, at man - inden man skred til videre drøftelser - gav mulighed for en forsøgsordning i Ledøje Kirke med henblik på at hæve og stabilisere kirkegangen.

Efter en drøftelse af fordele og ulemper sluttede menighedsråd og præstekolleger velvilligt op om initiativet. Med to kirker i pastoratet var det muligt at afvikle en forsøgsordning med de herunder beskrevne ændringer i liturgien, samtidig med at de medlemmer af menigheden, der måtte ønske, stadig kunne deltage i højmessen, der følger højmesseordningen af 1992 (herefter kaldet HMO1992), i Smørum Kirke.

Efter behandling i Menighedsrådet blev en anmodning om en forsøgsperiode fremsendt til biskop over Helsingør Stift, Peter Birch, der godkendte forsøgsordningen, der trådte i kraft 1. søndag i advent 2022.

Grundpillerne i forsøget

Bevæggrunden for forsøgsordningen var som nævnt at løfte antallet af deltagere ved højmesserne i Ledøje Kirke og stabilisere denne. For at nå det ønskede mål blev der opstillet fire grundpiller, som skulle bære forsøget.

- Omstillingsparathed
- Genkendelighed
- Liturgi
- Reklame

Omstillingsparathed

At være omstillingsparate var en af de vigtigste forudsætninger for forsøgets succes. Kun at være to præster der havde ansvaret for højmesserne - udover genkendeligheden (se herunder) - gjorde det muligt for os at foretage justeringer hurtigt undervejs, så ting der ikke fungerede, hurtigt kunne fjernes, medens ting der virkede særlig godt kunne forøges.

Genkendelighed

Ud over at give en omstillingsparathed betød det at være to præster, at vi kunne arbejde med en genkendelighedsfaktor hos menigheden, som vi mente var en vigtig forudsætning for et succesfuldt resultat.

Med fire præster i pastoratet, der under normale omstændigheder skiftes til at fejre søndagens højmesse, ser kirkegængerne næsten hver søndag en forskellig præst. Det fremmer ikke genkendeligheden eller fortroligheden med præsten, særligt for nytilkomne kirkegængere.

Med to præster, der fast betjener kirken ved søndagens højmesser, ser man derimod præsten hver anden uge og somme tider tiere, som når begge præster deltager i gudstjenesterne. Det samme gælder kirkebetjeningen, hvor vores graver Morten Egelund, hver søndag er i kirken og taler med kirkegængerne. Genkendeligheden skaber en fortrolighed med menigheden, der gør at de føler sig sete. Af samme grund sørger vi også for at være i kirken omkring én time før højmassen begynder for at kunne byde velkommen og have god tid til at tale med de enkelte medlemmer af menigheden - en samtale der selvfølgelig fortsætter over den efterfølgende kirkekaffe.

Liturgi

Et af de vigtige værktøjer i forsøgsordningen var liturgien. Vi ønskede en liturgi, der fastholdt de vigtigste elementer i HMO1992, men samtidig var anderledes. Vi lagde i liturgien større vægt på menighedens aktive deltagelse i højmassen, f.eks. i forbindelse med korsvar og forsøgte herudover gennem vores liturgi at lægge vægt på nadveren som menighedens fælles møde med Kristus (1 kor 10,16-17).

Reklame

At forsøge at øge opmærksomheden omkring en kirke med et så lavt kirkegangstal som Ledøje havde, kræver naturligvis en vis grad af omtale, der gør at folk har lyst til at komme. Derfor har vi været meget opmærksomme på at bruge de kanaler, som vi havde til rådighed – både digitale og analoge på en måde, der gav størst muligt udbytte.

Vi vil i det følgende forsøge at gøre rede for, hvordan ovenstående punkter kom til udtryk i praksis og de resultater de gav.

Forudsætning for et retvisende resultat

En af de ting der vejede tungt i overvejelserne omkring forsøgsordningen, var vigtigheden af at de rette forudsætninger for at give et så retvisende billede som muligt for forsøgsordningens resultat

var til stede. Vi bestræbte os derfor på i Ledøje Kirke at følge kirkeårets naturlige gang og lave en række af sær- eller eventgudstjenester, der kunne skabe en kunstig tilgang af kirkegængere. Forsøgsordningen skulle give et så retvisende billede af forsøgets effekt på kirkegangen som det overhovedet var muligt.

Således har der været tre familiegudstjenester (3. søndag i Advent, Palmesøndag og høstgudstjeneste) og to festgudstjenester med pølser og brød. Der været dåb ved seks højmesser i Ledøje (omtrent samme antal som i Smørum). Ved påske, pinse og enkelte andre gudstjenester har begge præster deltaget i Højmassen.

Overvejelser i forbindelse med udarbejdelse af liturgien

En stor del af forsøget i Ledøje Kirke hvilede på at skabe en liturgi, der var anderledes end den HMO1992.

Vi ønskede, at liturgien i højere grad inddrog menigheden aktivt. Et eksempel er korsvarene. Som præst kan man ofte føle, at menigheden er blotte tilskuere til en dialog mellem præst og kirkesanger, ved disse. For at hjælpe menigheden på vej er liturgien trykt i et hæfte, der omdeles sammen med salmebogen ved hver Højmesse. Liturgien indeholder såvel præstens som menighedens ord ved højmassen, dvs. både kyrie og gloria, kollekter, lovprisninger, Trosbekendelse, nadverritual m.m. På den måde kan menigheden følge hele liturgien, hvilket hjælper med at forstå højmassen som helhed, og derudover hjælpe til at tydeliggøre deres rolle i og medansvar for højmassens fejring, hvormed den fælles fejring, som Højmassen er, træder tydeligere frem.

Liturgien

Messeklæder

Vi har i Den Danske Folkekirke en rig og smuk tradition for salmesang og prædiken, som vi har fastholdt i liturgien, men vi ønskede samtidig, at der skulle være noget for alle sanserne og dermed understrege det anderledes rum, som skabes i højmassen, hvor vi møder Gud som individer og menighed. For at understrege det anderledes, benyttes der altid messehagler ved højmesserne (en skik der er gået af brug mange steder i Folkekirken) og ved vores Påskegudstjeneste blev også røgelse benyttet (tilrøgelsen fandt dog ikke sted i højmassen, men forud) således, at der var noget for høre-, syns- og duftesansen, hvilket blev taget positivt imod.

Liturgiens led

Liturgien ser således ud:

- Præludium (Præst går ind)
- Kyrie-Gloria
- Indgangssalme
- Hilsen
- Kollekt
- Trosbekendelse
- Salme
- Graduale
- Evangelium
- Prædiken
- Kirkebøn
- Salme
- Syndsbekendelse og absolution
- Absolutionssalme
- Nadverbøn, Fadervor og indstiftelsesord
- Agnus Dei
- Altergang
- Nadversalme
- Hilsen
- Kollekt
- Epistellæsning
- Velsignelse
- Udgangssalme
- Meddelelser
- Postludium (Præst går ud)

Kyrie-Gloria

Højmissen indledes med kyrie-gloria i stedet for indgangsbønnen. Tanken bag at benytte kyrie-gloria er, at anråbelsen og lovprisningen stemmer menigheden til gudstjenesten på en anden måde end indgangsbønnen, samtidig med at menigheden får mulighed for at deltage allerede fra højmessens begyndelse.

Kollekter

Kollekterne følger de i Alterbogen anviste.

Trosbekendelsen

Trosbekendelsen er rykket frem til umiddelbart efter kollekten.

Læsningerne ved Højmessens - Evangelium (og epistellæsning)

Som det fremgår af ovenstående, er den gammeltestamentlige læsning udeladt i liturgien (som før HMO1992), og placeringen af evangelie- og epistellæsning blevet ændret. Således er Evangeliet den første læsning i højmissen umiddelbart før prædikenen, medens epistellæsningen er placeret inden den Aronitiske velsignelse ved messens slutning.

Overvejelserne omkring placeringen af læsningerne tog udgangspunkt i ønsket om, at prædikenen og nadveren - 'Ordet' og 'Nadverens sakramente' – skulle have en mere fremtrædende plads i højmissen.

I HMO1992 lægger de tre læsninger op til, at prædikenen er højdepunktet i gudstjenesten, med risiko for at nadveren ofte ender som et appendiks til prædikenen (*om nadverens placering se længere nede*). Ved at udelade den gammeltestamentlige læsning og bruge Evangelielæsningen som første læsning, skubbes prædikenen og nadveren således længere frem i Højmissen. Epistellæsningen umiddelbart før velsignelsen og dermed ved messens afslutning fremhæves epistlens rolle som formaning/lektie om kristenlivet - umiddelbart inden menigheden igen skal ud i verden.

Ordets tjeneste

Som præster delte vi opfattelsen af at tiden præsten står på prædikestolen – ikke prædikenen i sig selv - af mange, især ikke-kirkevante, blev oplevet som meget langtrukket.

Vi kiggede derfor på de led, der læses fra prædikestolen i HM1992, som er: *evangelielæsning, prædiken, apostolsk velsignelse, kirkebøn og bekendtgørelser/meddelelser*. Selv om HM1992 giver mulighed for at bede kirkebønnen fra Alteret, ønskede vi med liturgien at gøre hver led og dets betydning endnu tydeligere for menigheden.

Evangelium og prædiken

Evangeliet, der som nævnt, læses umiddelbart inden prædikenen, læses fra gulvet, så det glædelige budskab, "udråbes" blandt folket. Dermed skabes en kort pause, medens præsten går på prædikestolen, hvor stemningen lader op til selve prædikenen.

Kirkebøn

Efter prædiken og den apostolske velsignelse spiller organisten sagte, medens præsten går for Alteret. Her indleder præsten vendt mod menigheden kirkebønnen med ordene: »*Lad os bede*

kirkens bøn«. Under kirkebønnen vender præsten sig mod alteret, som under kollekten, for at understrege det fælles anliggende, som kirkebønnen er, hvilket ikke træder frem i samme grad, når kirkebønnen bedes fra prædikestolen. Den korte pause mellem prædiken og kirkebøn giver samtidig et øjeblik til omstillingen i liturgien, der signalerer, at vi nu går videre til et nyt led og dermed understreger kirkebønnens selvstændige rolle og undgår, at den går i et med prædikenen.

Meddelelser/Bekendtgørelser

Meddelelser/bekendtgørelser er placeret ved messens slutning umiddelbart inden postludiet (medmindre der er tale om bekendtgørelser, der har en beskaffenhed, her tænkes på bekendtgørelser fra majestæten, stat, biskop o. lign., der gør at de *skal* læses fra prædikestolen). Overvejelserne omkring placeringen af meddelelser har baggrund i, at de fleste oplysninger der oplæses, omhandler arrangementer i kirker og Konfirmandhus (sognegård) og dermed har en mere dagligdags karakter og ikke en direkte tilknytning til evangelium/prædiken. Samtidig er det nemmere for kirkegængerne at huske disse meddelelser, når de gives på vej ud af kirken, end lige efter en prædiken, som man bør have tid til at reflektere over, inden man bombarderes med oplysninger om datoer og tider for diverse arrangementer og koncerter.

Synsbekendelse og absolution

Efter Kirkebønnen er der fælles synsbekendelse og absolution forud for nadveren. Ligesom evangelielæsningen leder frem til prædikenen, ledes synsbekendelsen og absolutionen frem til nadverens sakramente.

Nadveren

Nadverritualet følger ritual b fra HM1992, dog således at Agnus Dei (O, du Guds Lam) synges efter indstiftelsesordene og efterfølges af, at præsten viser menigheden hostien og vinen med ordene "Se, Guds Lam, som borttager verdens synd" (Joh 1,36) for at understrege Kristi tilstedeværelse i nadveren.

Delkonklusion omkring liturgien

Det er uundgåeligt at en ny og anderledes liturgi, end man er vant til, kræver tilvænning. Men de kirkevante har taget godt mod den og hurtigt vænnet sig til den, og flere har udtrykt glæde over at kunne benytte synsbekendelse og absolution, da det giver en dybere betydning af nadverens karakter.

Mange synes, at det er rart at kunne følge liturgien i hæftet og læse, hvad det er præsten siger undervejs ord for ord.

Ved samtaler med ikke-kirkevante, herunder særligt konfirmander, blev placeringen af læsningerne taget godt imod. Vi hører ofte, at den ikke føles så lang som en almindelig højmesse, og det afstedkommer en del overraskende blikke, når de får at vide, at den tager lige så lang tid og i nogle tilfælde længere. At den føles kortere, skyldes efter vores overbevisning deltagelse i korsvarene og, at man kan følge liturgien i de udleverede hæfter.

Særligt konfirmander, der for manges vedkommende besøger begge kirker – og dermed oplever begge liturgier – er glade for højmassen i Ledøje, og deltager i forbavsende høj grad ved korsvar og bliver ofte hængende til kirkekaffe, hvilket vi normalt ikke oplever.

Konklusionen omkring liturgien er, at den har fået sit eget liv og hjem i Ledøje Kirke. Efter at have været i brug i snart et år er den naturlig ved højmassen og føles ikke mere som et forsøg, men som noget trygt og velkendt af både præster og menighed. Og endnu vigtigere har den opfyldt sit mål ved at gøre menigheden mere deltagende i og ansvarlige for højmassens fejring, hvilket gør at de tager medejerskab for den og får lyst til at komme igen.

Reklame

For at gøre opmærksom på at noget 'nyt' skete i Ledøje Kirke har vi naturligvis måtte være synlige.

Derfor har en stor del af arbejdet involveret at "reklamere" for Ledøje Kirke på de forskellige platforme, som vi havde til rådighed; Pastoratets kirkeblad "Kirkeklokken", Ledøje Bylaugs Blad, hjemmesiden lskirker.dk, opslag på plakatstandere i Ledøje by og Konfirmandhus og Facebook, hvor der blev gjort opmærksom på kommende gudstjenester og begivenheder i Ledøje Kirke, som prædikenværksted og lejlighedskor.

Vi har samtidig været hjulpet af, at det er blevet bragt videre mund-til-mund, at der skete noget nyt i Ledøje Kirke.

Hvad virkede ikke!

Når man sætter en forsøgsordning i søen, kan man risikere, at nogle af de enkelte dele af en sådan ikke har den ønskede effekt. Og det var også tilfældet i Ledøje, hvor vi måtte sande, at to aktiviteter, som vi havde håbet ville være med til at øge besøgstallet, ikke virkede: lejlighedskor og prædikenværksted.

Lejlighedskor

For at få mere liv i menighedens salmesang ønskede vi et kor. Vores organist foreslog et lejlighedskor bestående af frivillige, der skulle synge ved højmessen. Tanken var at det ikke krævede forkundskaber eller forpligtelser, men at interesserede bare skulle møde op 45 minutter før Højmessen og øve nogle af salmerne, der skulle synges ved højmessen.

Ud over to-tre gange lykkedes det dog ikke at samle nok. Der er en vis blufærdighed blandt folk, når det handler om at synge i en sådan regi. Skal det fungere skal man have flere faste kirkegængere end vi har på nærværende tidspunkt, samt en organist, der har ansvaret for det.

Prædikenværksted

Vi havde et stort ønske om at have en dialog med menigheden om prædikenen om søndagen, hvorfor vi forsøgte at knytte et prædikenværksted, der blev afholdt hver fjortende dag, sammen med højmesserne. Der var dog kun fire til fem deltagere, der ikke kom ved hvert møde og kun en eller to kom fast i kirken om søndagen. Samtalerne tog udgangspunkt i prædikenen, men kom ofte til at handle om basal kristendomsundervisning, som nogle gav udtryk for, at de manglede. Vi fik nogle gode samtaler om tro og gudstjeneste, der viser et behov for, at som kirke – hele Folkekirken - stiller tilbud til rådighed, hvor vi kan nå denne gruppe af folk. Men i forhold til forsøget i Ledøje Kirke må vi erkende, at det ikke havde nogen effekt.

Hvad virkede!

Det er svært at sætte en finger på netop, hvad der har betydning for den enkelte kirkegængers oplevelse af en god højmesse, men vi har gennem samtaler kunne drage nogle konklusioner.

Genkendeligheden

Genkendeligheden betyder meget for kirkegængerne. At de søndag efter søndag møder samme præster og graver gør, at de får følelsen af at være sammen med gode bekendte. Man opbygger en form for fortrolighed, der gør at man glæder sig til at fejre højmessen sammen – fremfor bare at 'gå' i kirke.

Liturgien

Liturgien spiller en stor rolle. Både som førstehåndsindtryk, hvor man føler man kommer til en levende gudstjeneste, hvor man spiller en rolle i fejringen og får lyst til at komme igen og som en fejring, hvor det forhåbentlig er lykkes med at gøre det i forvejen særlige rum kirken er endnu mere anderledes.

Liturgihæftet

Det omdelte hæfte betyder meget for kirkegængerne – og har særligt to vigtige formål; 1) som introduktion: som ny kirkegænger føler man ikke, at man 'stikker ud' fra de mere vant kirkegængere, da man her kan se, hvad der sker, hvornår man rejser sig og svarer. Er man ikke vant til at gå i kirke, kan det føles som fremmed land med en masse regler, man ikke umiddelbart kender. Hæftet hjælper til at skabe en følelse af at være tryk i gudstjenesten - selv om man er ny. 2) som læring: Muligheden for at følge alt, hvad der sker ved gudstjenesten, giver en dybere forståelse af gudstjenestens karakter. Man hører ikke bare kirkebønnen – men læser den også så ordene rodfæster sig – man hører ikke bare nadverritualet, men kan læse præstens ord og få en ny forståelse af det der er på færde.

To præster – af og til

En ting som vi fandt ud af undervejs, var at menigheden sætter stor pris på at begge præster fejrer Højmessens sammen. Vi fejrede påskegudstjenesten begge præster, da den var noget særligt, men blev hurtigt gjort opmærksom på, at når vi var to præster ved tjenesten skabtes en helt særlig stemning, der var endnu mere højtidelig og varm at være i som kirkegænger. På den måde får man heller ikke billedet af en præst der 'har tjansen' den søndag, medens den anden har 'fri' – man har oplevelsen af, at præsterne gerne vil være i Kirken med menigheden og har det godt med hinanden, hvilket smitter af på kirkegængerne.

Hvem er kirkegængerne i Ledøje Kirke

Hvem er så menigheden i Ledøje Kirke?

Menigheden fra Smørum Kirke

Til en start var der en bekymring for, at nyhedsværdien omkring forsøget i Ledøje Kirke ville "tage" kirkegængere fra Smørum Kirke, hvilket ville påvirke kirkegangen dér, men bekymringen har vist sig at være ubegrundet. Den faste menighed i Smørum Kirke er meget loyale overfor kirken dér, og kun nogle få besøg i Ledøje Kirke fra denne gruppe er det blevet til.

Porsebakken

Gennem sit arbejde på Plejecenter Porsebakken har Mads Weng fået sat i stand at beboerne herfra kan komme til gudstjeneste. For beboerne betyder gudstjenesterne meget. Plejepersonalet fortæller, at de ældre glæder sig til at deltage og gør meget ud af dagen. Selv om der er en del udfordringer med transporten til og fra kirke, kommer de ofte og gerne, når de har mulighed.

Konfirmander

Som det er med konfirmander, så stiger antallet af konfirmander i kirkerne naturligvis i perioden med konfirmationsforberedelse, men vi oplever som nævnt, i højere grad end tidligere, at de er mere aktive i gudstjenestefejringen og har større interaktion med den øvrige menighed under kirkekaffen efterfølgende.

De andre

Vi har en meget forskellig skare af dem, vi kan kalde faste kirkegængere. Udover to-tre stykker der kommer udensogns fra, kommer folk fra Ledøje og Smørum, men med forskellige baggrunde. Nogle er ikke tidligere kirkegængere, nogle er efter en årrække kommet tilbage til deres sognekirke, da de føler den lever igen, og vi har endog nogle, der tilhører frikirke-miljøet, der på grund af det fornyede liv og gudstjenesteliturgien har fundet vej tilbage til Folkekirken.

Vi ser generelt et stigende antal kirkegængere, der kommer stadig hyppigere og udgør en slags kernemenighed, der dog stadig er i færd med at blive rystet sammen.

Overordnet set er ingen gruppe i sig selv udslagsgivende for antallet af kirkegængerne i Ledøje Kirke. Før Porsebakkens beboere begyndte at komme eller uden for konfirmandsæsonen ligger tallet forholdsvis stabilt på omkring de tyve.

Konklusion

Som nævnt i indledningen har forsøgsordningen i Ledøje Kirke overgået vores forhåbninger til resultatet.

Med en gennemsnitlig kirkegang, halvandet år efter forsøget gik i gang, på omkring 20 kirkegængere hver søndag, er succeskriteriet, der forud for forsøgets begyndelse var defineret som værende otte til ti kirkegængere ved hver højmesse, langt oversteget.

Gennem en målrettet indsats med liturgi, der involverer og aktiverer menigheden, genkendelighed og reklame er det lykket, at få flere i kirke og skabe et levende og givende gudstjenesteliv.

Endvidere viser forsøgsordningen, der har fundet sted i Ledøje Kirke, at det er muligt at løfte kirkegangstallet i en kirke, der igennem mange år har haft ringe kirkegang og det i en tid, hvor man landet over lukker kirker og lægger sogne sammen i storpastorater. Forsøget viser en anden vej at gå; en vej, hvor det ikke er kassetænkning eller event-mageri, der er i centrum, men derimod et fokus på en mere rig gudstjeneste, der levende involverer menigheden, samt fortrolighed og

genkendelighed hos præster og kirkebetjening – til glæde og gavn for kirke, menighed, præst og vor himmelske Fader.